Gândeşte-te la ceea ce ai, nu la ceea ce ai pierdut!

>>> continuare din pagina 1

Se spune că o astfel de lege este unică în Europa şi e posibil să reprezinte chiar o formă de îngrădire a libertății de exprimare însă, e clar că această lege semnalează o problemă serioasă. Oricine urmăreşte programele de ştiri din alte țări sau ale posturilor de radio şi televiziune internaționale, observă o diferență clară şi aici nu este vorba doar de "ştirile de la ora 5". Dacă combinăm preponderența acestor ştiri cu extraordinara forță pe care o reprezintă media, e posibil să găsim explicația pentru o stare de apatie şi pesimism, mediu bun pentru unele boli. Biblia confirmă rezultatele studiilor citate de autorii legii: „o inimă veselă este un bun leac dar un duh mâhnit usucă oasele" Proverbe 17:22

În anii dictaturii comuniste nu prea existau ştiri negative, cu excepția celor despre şefi de „Ceapeu" care se aflau în coada listei la producția de cereale pe hectar. Este posibil ca după liberalizare ştirile negative să fi fost percepute ca pe dovezi ale libertății presei iar ştirile pozitive ca un semn al subordonării ei față de cei prezentați în ipostaze pozitive. În timp, datorită concurenței între posturile de radio şi televiziune s-a ajuns la situația în care astfel de ştiri au prioritate, iar impresia generală poate fi aceea că se întâmplă doar lucruri rele.

S-ar putea spune, desigur că publicul cere aceste lucruri şi că, fiindcă suntem într-o economie de piață, ziariştii nu fac altceva decât să răspundă acestei cereri. Însă gustul se educă. În mod clar, sarea asigură gustul alimentelor, însă cei care folosesc prea multă sare sau condimente vor observa, după un timp, că alimentele nu mai au acelaşi gust şi vor creşte cantitatea servită la masă. Apoi, nu după mult timp, vor considera alimentele naturale ca fiind lipsite de gust. În acelaşi fel, dacă, de exemplu, începi să priveşti ştiri sau filme violente, de fiecare dată vei dori să vezi mai mult şi mai intens.

În mod paradoxal, deşi conține multe teme şi întâmplări negative, Evanghelia este numită şi „vestea cea bună". De fapt, în limba greacă, cuvântul Evanghelion înseamnă "Ştirea cea bună". Totuşi, în Biblie există multe relatări din perioadele în care indivizi sau națiuni nu au ascultat ori s-au împotrivit lui Dumnezeu. Însă, aceste întâmplări nu au fost incluse pentru a satisface apetitul oamenilor după ştiri negative ci pentru a transmite nişte lecții spirituale.

Pe de altă parte, Biblia conține multe întâmplări pozitive care constituie lecții de curaj, sacrificiu şi ascultare față de Dumnezeu. Deasupra tuturor, mesajul principal al Scripturii, „vestea cea bună", este acela că există speranță datorită jertfei Domnului Isus Hristos şi al jertfei Sale înlocuitoare. Speranța aceasta constă în faptul că Dumnezeu va ierta pe cei care îşi recunosc păcatele şi că îi va declara locuitorii veşnici ai unei lumi mai bune, pe care o va crea pentru cei credincioşi.

Subiecte ce pot deveni ştiri negative vor exista mereu. Este posibil ca apetitul românilor după ştiri negative şi, implicit, starea de pesimism a nației să nu poată fi schimbate printr-o lege. Cu alte cuvinte, chiar dacă s-ar ajunge la aplicarea acestei legi, nu trebuie să ne aşteptăm la schimbări semnificative. Se spune că „pesimistul vede sticla pe jumătate goală iar optimistul pe jumătate plină". Cu alte cuvinte, lucrurile depind într-o oarecare măsură de cei care aleg şi redactează ştirile, însă cel mai mult depind de cei care le recepționează.

Soluția pentru recăpătarea unui gust „natural" este ca, pentru un timp, alimentele consumate să nu mai fie condimentate. S-ar putea ca o perioadă de renunțare la ştirile negative să dea efecte similare. E timpul şi în România, pentru nişte buletine de ştiri echilibrate, care să nu prezinte doar dezastre, accidente nefericite sau crime, ci şi modele de curaj, sacrificiu şi profesionalism de care, din fericire, nu ducem lipsă. S-auzim (şi) de bine.

Sursa: www.intercer.net

Povestea vieții mele

- IV -

Petrache Ion

Şi totuşi viața merge înainte. În Cămin la Piteşti eram o grupă de 6 adventişti care ne adunam în fiecare seară la rugăciune, în Sabat mergeam la Biserică, unde aveam o frumoasă părtăşie cu ceilalti frați de credință. Vă spun dragi cititori ai revisei că datorită acestei grupe de rugăciune am fost mult mângâiat şi încurajat. Puțin mai târziu, după o lună şi fiind cunoscător de electronică, am făcut un interfon prin intermediul căruia puteam comunica cu toți cei care făceau parte din grupa de părtăşie.

Cu ajutorul interfonului făceam altarul familial în fiecare dimineață şi seară, ne auzeam bine unii cu alții, vorbeam liber, era aşa de minunat că puteam comunica unii cu alții. În perioada aceia ardea flacăra Evangheliei cu putere, ne rugam împreună, cântam şi lăudam pe Domnul. Prin aceste frumoase preocupări am uitat de durerea din inimă pentru tatăl meu şi soția mea care a trecut la odihnă.

După un an m-am gândit să-mi refac din nou viața, căsătorindu-mă din nou. Nu mi-a plăcut niciodată să fiu singur. Mi-a plăcut să am todeauna pe cineva lângă mine să-mi împart bucuriile şi necazurile. Sfătuiesc pe tinerii care au handicap să nu rămână singuri în viață. Un partener de viață e minunat, amândoi se pot ridica foarte frumos pe plan spiritual şi fizic, într-un cuvânt pe toate planurile.

Revenind la ideia recăsătoriei, vă spun că viitoarea soție nu era prea departe, era chiar în grupa de rugăciune, la care nu mă aşteptam deloc şi nici nu mă gândeam. Am intrat în discuție cu una din surori care era de vârsta mea. Prin interfon purtam cele mai multe discuții, prin care dezbăteam problema căsătoriei pe toate laturile ei. Aveam acelaşi handicap, dar la ea boala musculară era mai avansată ca la mine. Acest lucru nu a fost însă o piedică în calea căsătoriei noastre. Am hotărât de comun accord să ne căsătorim.

Pe data de 25 mai 1994 am făcut cununia civilă, iar peste două săptămâni am avut cununia religioasă la Cămin. La festivitatea nunții noastre au participat frați şi surori din Biserică şi colegi de suferință din Cămin.

De aici încolo viața a fost mai frumoasă în doi, chiar dacă handicapul nostru era mai grav. Ni s-a dat o cameră pentru amândoi, dar soția fiind mai bolnavă muscular avea nevoie de ajutor permanent. Pentru acest lucru a mai luat cu ea o fată care era redusă mintal dar care putea să o ajute la nevoile ei. Această fată ne-a fost de mare ajutor.

În perioada aceea am mers la Biserică în fiecare Sabat, şi aceasta pentru că am avut un cărucior electric cu ajutorul căruia agățam printr-un cârlig şi căruciorul soției şi astfel o puteam lua şi pe ea la Biserică. Chiar şi la plimbare mergeam împreună. Cu ajutorul căruciorului electric am colindat tot oraşul. Ne bucuram foarte mult când vedeam această minune de la Dumnezeu, care ne-a binecuvântat cu acest cărucior electric.

Soția, pe lângă boala acesta musculară, mai era bolnavă şi cu inima şi mai târziu s-a îmbolnăvit şi de diabet, dar cu toate acestea viața a mers mai departe şi cu bucurii şi cu necazuri, pentru că aşa este pe pământul acesta stricat datorită păcatului care este în lume şi care a adus moarte şi suferință în ființa umană.

Dar Dumnezeu, în marea Lui milă, ne aduce bucurii şi speranță prin credința în Bunul nostru Isus care ne-a mântuit din păcat şi ne-a oferit viața veşnică celor care se încred în El. În toți anii cât am fost împreună, am împărțit şi necazuri şi bucurii, dar parcă necazurile au fost mai multe. Spun acest lucru pentru că în ultimul timp cât am fost împreună am trecut prin grele încercări.

La una din investigațiile radiologice care le-a făcut soția, a aflat că are la vezica urinară o piatră cât un ou de găină. Am fost tare supărați când am aflat acest lucru, dar totuşi nu ne-am descurajat şi ne-am încrezut în Dumnezeu că se va rezolva totul cu bine. Eliminarea pietrei nu se putea rezolva prin alte mijloace decât prin operație. Totuşi operația era destul de riscantă datorită problemelor care le avea cu inima şi cu diabetul: pe o parte inima putea să cedeze în timpul operației, pe de altă parte diabetul care ar fi făcut să nu se vindece operația. Tot timpul Dumnezeu a fost cu noi şi ne-a întărit ca să putem rezista în fața necunoscutului. Neavând încotro şi negăsind nici o altă soluție, am luat hotărârea să meargă la Bucureşti ca să fie operată de medici specialişti în urologie. Operația a decurs bine, cu puține riscuri. Medicii şi-au dat tot interesul ca s-o salveze. Am văzut că mâna Domnului a fost peste ea şi a salvat-o.

După o lună am adus-o acasă, operația s-a vindecat şi lucrurile au intrat în normal, continuînd viața în doi mai departe, bucurându-ne că Domnul Dumnezeu este cu noi.

Această bucurie nu a durat prea mult şi a apărut o nouă problemă complicată. Probabil că cel rău a văzut că ne bucuram şi s-a gîndit să ne strice bucuria aducând o nouă nenorocire. De data aceasta fierea începea să facă şi ea probleme, având multiple pietre care au produs dureri de nesuportat, care pînă la urmă au determinat-o să meargă din nou la operație.

Pentru operație am dus-o tot la Bucureşti şi tot acelaş colectiv de medici a operat-o pentru a doua oară. Operația a fost făcută cu laser şi destul de complicată, creând mari dureri după anestezie şi hemoragie la stomac din cauza stresului produs de durerile care le-a suferit după desmorțire. Tot cu ocazia aceea, stând mai mult pe spate, a facut pleorizie, adică apă la plămâni, care apăsa în coasta dreaptă, producând dureri de nesuportat. Acest coşmar de durere a ținut două săptămâni, după care au încetat. Nu mai credeam că scapă de data asta. Dar aducând rugăciuni fierbinți înaintea Domnului, Domnul S-a îndurat de ea şi i-a redat viața şi de data asta.

Mare ne-a fost mirarea când am văzut atâta suferință, şi totodată atâta rezistență în fața a două operații care s-au succedat într-un timp aşa de scurt şi mai ales că avea şi probleme cu inima, cu diabetul. În toate aceste probleme, am tras concluzia că nu ce gândim noi e important, ci ceea ce Dumnezeu hotărăşte cu privire la viața noastră, dacă trăim sau dacă murim. Nu când credem noi vine moartea, ci când ne asteptăm mai puțin.

>>> continuare în pagina 13

„Degeaba ştii să citeşti dacă nu ai citit niciodată Biblia!”

Profeţii biblice împlinite (IV)

Ziua când păsările s-au culcat de dimineaţă

Moţ Florian

„Aduceţi candelele! Sunt împotriva încetării şedinţei. Ziua judecăţii se apropie sau nu. Dacă nu vine ziua judecăţii atunci nu are rost să întrerupem şedinţa, iar dacă într-adevăr vine, atunci aleg să fiu găsit făcându-mi datoria. Aşa că aprindeţi candelele”. Senatorul Abraham Davenport era foarte hotărât şi totodată liniştit în dimineaţa acelei zile care se întunecase în mod neobişnuit. Era 15 Mai 1780. În Connecticut, Camera legislativă tocmai se întâlnise pentru o şedinţă de lucru. Dar cerul s-a întunecat până acolo că nu mai puteau vedea decât cu ajutorul lămpilor. Era un fenomen înfricoşător. Mulţi din cei de faţă au presupus că a venit ziua judecăţii finale şi au propus sistarea şedinţei. Cu toate acestea senatorul Davenport nu a fost de acord cu această propunere.

Ce se întâmplase oare? Până în zilele noastre nu se cunoaşte exact ce fenomen natural a făcut ca partea nord-estică a Statelor Unite, pe atunci în timpul marii Revoluţii pentru Independenţă, cunoscută ca New England (Noua Anglie, numită aşa pentru că aici se stabiliseră foarte mulţi emigranţi din Anglia şi Europa), să se întunece pe parcursul a câtorva ore în unele locuri şi în ceea mai mare parte a ţinutului, aproape întreaga zi. Nu a fost nici eclipsă de soare, nici un nor de ploaie care să întunece cerul, nici un alt fenomen astronomic care să poată fi analizat şi explicat. Există unele descoperiri recente care încearcă să explice această zi întunecată din perspectiva unor posibile incendii care au afectat pădurile Algonquin Provincial Park din Canada. Unii cercetători spun că s-au descoperit arbori ce aparţin vremii aceleia, iar aceştia prezintă dovada arderii pe inele care apar în fiecare an în trunchiul copacilor. Astfel, incendiile acelea ar fi ridicat pe cer un nor de fum şi cenuşă aşa de dens încât să întunece tot ţinutul New England. Ipoteza aceasta are atuuri dar este şi destul de improbabilă pentru că nu se poate dovedi cu exactitate dacă într-adevăr a fost vorba de un incendiu acolo (nu există consemnări istorice) şi de asemenea dacă acesta putea să provoace o aşa de mare negură. S-au consemnat în istoria recentă câteva incendii de mari proporţii, aproximate cu presupusul incendiu din 1780, dar niciunul din ele nu a avut drept efect întunecarea vreunei zone pe măsura fenomenului din acel an memorabil.

Ziarele vremii au relatat ce s-a întâmplat în acea zi nemaipomenită. În jurul orei 10 dimineaţa cerul a început să se întunece şi s-a lăsat întunericul astfel încât nu se mai putea vedea fără să aprinzi lampa. Păsările au intrat la cuiburile lor, vacile s-au întors de la păşune, animalele s-au retras spre somn, iar oamenii au început să se sperie, mulţi spunând că a venit sfârşitul. *(R. M. Deavons, „Our first siecle”)*

În Biblie, în mai multe locuri apare o profeţie care vorbeşte despre întunecarea soarelui. Astfel, în Ioel 2:30,31, Matei 24: 29, Marcu 13:24, Fapt. Apost. 2:20, Apoc. 6:12,13, găsim această profeţie care face referire la nişte semene care se vor vedea înainte de venirea Domnului, înainte de Ziua Judecăţii. Voi cita aici textele din Matei şi din Apocalipsa:

Îndată după acele zile de necaz, "soarele se va întuneca, luna nu-şi va mai da lumina ei, stelele vor cădea din cer, şi puterile cerurilor vor fi clătinate."

Atunci se va arăta în cer semnul Fiului omului, toate seminţiile pământului se vor boci, şi vor vedea pe Fiul omului venind pe norii cerului cu putere şi cu o mare slavă. **Matei 24:29,30**

Când a rupt Mielul pecetea a şasea, m-am uitat, şi iată că s-a făcut un mare cutremur de pământ. Soarele s-a făcut negru ca un sac de păr, luna s-a făcut toată ca sângele.

Şi stelele au căzut din cer pe pământ, cum cad smochinele verzi din pom, când este scuturat de un vânt puternic. **Apocalipsa 6:12,13**

Aceste versete au fost aduse ca argument de către credincioşii din New England că se apropie momentul revenirii lui Hristos. Nu numai ei au crezut aşa, ci foarte mulţi credincioşi care au trăit de la acea dată, în toată lumea. Ziua Întunecată, adăugată la celelalte semne care sunt prevestite în aceste texte şi despre care vom scrie în continuare, au fost înţelese de mulţi cercetători ai Bibliei ca fiind argumente că venirea lui Isus Hristos este aproape.

Cu 25 de ani înainte de evenimentul relatat anterior a avut loc unul dintre cele mai devastatoare cutremure care au existat vreodată. Cunoscut sub numele de Cutremurul de la Lisabona din 1 Noiembrie 1755, acesta a avut o magnitudine de aproape 9 grade pe scara Richter (după unii 8,7, după alţii 9) şi s-a extins pe o arie deosebit de mare cuprinzând Europa de vest (epicentrul fiind Atlantic la 200 km de Lisabona), Africa de Nord şi chiar până pe coasta estică a Americii de Nord. Au fost consemnate aproximativ 100.000 de victime şi distrugeri însemnate de clădiri, poduri şi alte construcţii. Se aminteşte că în apropierea epicentrului pământul s-a despicat formând şanţuri a căror lăţime depăşea 5 metri. Având în vedere şi durata cutremurului de cca. 6 minute, iar că după aproximativ 40 de minute un tsunami a lovit puternic ţărmul ucigând pe cei care se refugiaseră pe el, vă puteţi închipui cât de teribil a putut fi acest cataclism.

Cutremurul de la Lisabona este recunoscut în istorie ca fiind primul cutremur din epoca modernă de cea mai mare intensitate şi care a stat la baza începuturilor ştiinţei

>>> continuare în pagina 05

>>> continuare din pagina 04

seismologice. De aceea el are o însemnătate aparte. În istorie au mai fost înregistrate cutremure de intensități şi pagube mai mari, fie înainte, fie după cel de la Lisabona, dar acesta rămâne cutremurul de referință. O simplă cercetare pe internet sau prin arhivele bibliotecilor vă va confirma acest fapt.

Mulți cercetători ai Bibliei au atribuit acest semn textelor biblice citate în articolul nostru, văzând în el cutremurul menționat de profeție.

Luna care s-a făcut roşie ca sângele este un alt semn profetic a cărui împlinire a avut loc chiar în seara zilei de 15 mai 1780, Ziua Întunecată. Ea a avut o culoare cu totul neobişnuită, ca şi când ar fi fost însângerată. Oamenii au privit spre ea cu mare teamă, iar predicatorii vremii au arătat către acest eveniment ca fiind descris de mult în Biblie.

Unii au obiectat în ceea ce priveşte împlinirea profetică a versetelor biblice cu privire la Ziua întunecată şi a Lunii roşii ca sângele, spunând că fenomenul a avut o arie de răspândire destul de restrânsă. Totuşi se cuvine să facem câteva menționări. Nu se mai cunosc în istorie fenomene cu o intensitate aşa de mare. Au mai fost zile întunecate, dar niciuna ca aceea, chiar dacă acel fenomen a fost provocat de fumul şi cenuşa unui incendiu. Niciun alt incendiu, chiar la fel de mare ca presupusul incendiu canadian nu a reuşit să întunece ziua şi să facă luna roşie ca în ziua de 15 Mai 1780.

Mai trebuie amintit ceva şi anume că cele două evenimente au fost localizate în ținutul unde exista la acea vreme cel mai mare interes pentru studierea profețiilor şi, am putea spune, locul celei mai curate trăiri creştine, într-o vreme în care Europa şi alte zone ale lumii căzuseră într-un întuneric al scepticismului greu de descris. Argumentul acesta poate fi interpretat ca fiind speculativ, dar poate fi de asemenea foarte plauzibil. Dumnezeu dovedea cercetătorilor atenți ai profețiilor că El este pe punctul de a începe perioada numită sfârşitul timpului.

Este seară şi cerul începe să fie luminat la un interval de câteva secunde de stele căzătoare, interval care devine din ce în ce mai mic. Lumea priveşte fascinată. O ploaie de stele care captivează, uimeşte şi totodată înfricoşează pe privitori. Era 13 Noiembrie 1833. Meteoritul Leonid se intersecta din nou, după 33 de ani, cu traiectoria planetei noastre, făcând posibilă o aşa numită ploaie de stele. A fost consemnată în istorie ca fiind cea mai spectaculoasă ploaie de stele. Mulți din cei ce au fost martori ai acestui fenomen au regăsit aici împlinirea semnului profetic care era dat de versetele biblice citate.

Bineînțeles, au existat obiecții şi cu privire la această interpretare. Criticii spun: nu a fost un fenomen supra-natural, ci unul care poate fi explicat ştiințific şi care se repetă la fiecare 33 de ani.

Totuşi ar trebui să observăm că semnele pe care Domnul Hristos le oferă nu le pune pe seama intervenției sale supranaturale ci ca pe nişte evenimente care pot fi foarte bine explicate ştiințific, dar care au un impact deosebit asupra martorilor umani şi care îi fac să le asocieze cu evenimentul revenirii. Dacă citiți cap. 24 din Matei veți observa că Domnul Hristos spune că au să se întâmple lucruri despre care credincioşii ar trebui să înțeleagă că nu sunt minuni, ci semne. Foarte probabil mulți fac o anumită confuzie între aceşti termini, pentru că adeseori în limbajul religios sunt asociați în sintagma „semne şi minuni". Asta nu înseamnă că semnele trebuie să fie neapărat minuni. Ele servesc mai degrabă ca nişte indicatoare ale unui anumit parcurs, în cazul nostru în timp.

Pe de altă parte, în ceea ce priveşte ploaia de stele din 1833, aceasta a fost cea mai spectaculoasă dintre toate cele care au fost observate de un grup mare de oameni. Ea a fost văzută de o mare parte a celor din Statele Unite, durând cca. 4 ore şi având o incidență de 100.000 de „stele căzătoare" pe oră. Este adevărat că observatorii din Arizona au constatat în 1966 o incidență de 144.000 de „stele" pe oră, dar acest fenomen nu a stârnit interesul ca acela din 1833. Să observăm că statistica a putut fi mai mare datorită cercetărilor cu ajutorul instrumentelor astronomice, nu cu ochiul liber. Ar mai fi de spus că fenomenul din 1833 nu exclude posibilitatea unora asemănătoare după aceea.

Legat de afirmația precedentă aş dori să prezint ideea care urmează. Interpretarea profețiilor din Ioel, Matei, Marcu, Faptele Apostolilor sau Apocalipsa, ca fiind împlinite prin semnele pe care le-am descris mai sus, trebuie înțelese în contextul aşa numitei vremi a sfârşitului. Mântuitorul a spus că aceste lucruri preced venirea Sa, că noi ar trebui să fim atenți la ele şi văzându-le împlinindu-se să ştim că „Fiul Omului este aproape, este chiar la uşă" (Matei 19:33). El nu vine în momentul acelor evenimente, ci acestea preced venirea lui. Unii au comentat spunând că o perioadă de aproape 200 de ani de la împlinirea acelor semne până astăzi este prea mare pentru a putea pretinde că acelea sunt semnele care preced revenirea lui Isus. Totuşi această perioadă nu este aşa de lungă dacă o vom compara cu cei aproximativ 6000 de ani ai istoriei

>>> continuare în pagina 14

O bijuterie valoroasă şi unică

- Înțeleptule, am venit la tine pentru că mă simt atât de mic, de neînsemnat, nimeni nu dă doi bani pe mine şi simt că nu mai am forța să fac ceva bun… Ajută-mă, învață-mă cum să fac să fiu mai bun? Cum să le schimb oamenilor părerea despre mine?

Fără ca măcar să se uite la el, bătrânul îi spuse:

- Îmi pare rău, băiete, nu te pot ajuta acum, am de rezolvat o chestiune personală. Poate după aceea…

Apoi, după o mică pauză adăugă:

- Dacă însă m-ai putea ajuta tu pe mine, atunci poate că aş rezolva problema mea mai repede şi aş putea să mă ocup şi de tine.

- Aaa… încântat să vă ajut - bâigui tânărul cam cu jumătate de gură, simțind că iarăşi e neluat în seamă şi amânat.

- Bine - încuviință bătrânul învățat. Îşi scoase din degetul mic un inel şi-l întinse băietanului adăugând:

- Ia calul pe care-l găseşti afară şi du-te degrabă la târg. Trebuie să vând inelul acesta pentru că am de plătit o datorie. E nevoie însă ca tu să iei pe el cât se va putea de mulți bani, dar ai grijă ca nici în ruptul capului să nu-l dai pe mai puțin de un bănuț de aur. Pleacă şi vino cu banii cât mai repede.

Tânărul luă inelul, încălecă şi plecă. Odată ajuns în târg începu să arate inelul în stanga şi-n dreapta, doar-doar va găsi cumpărătorul potrivit. Cu toții manifestau interes pentru mica bijuterie, până cand le spunea cât cere pe ea. Doar ce apuca să le zică de bănuțul de aur: unii râdeau, alții se încruntau sau îi întorceau imediat spatele. Un moşneag i-a explicat cât de scump este un ban de aur şi că nu poate să obțină un asemenea preț pe inel. Altcineva s-a oferit să-i dea doi bani, unul de argint şi unul de cupru, dar tânărul ştia că nu poate vinde inelul pe mai puțin de un bănuț de aur, aşa că refuză oferta. După ce bătu târgul în lung şi-n lat, răpus, nu atât de oboseală, cât mai ales de nereuşită, luă calul şi se întoarse la bătrânul înțelept.

Flăcăul şi-ar fi dorit să aibă el o monedă de aur pe care s-o poată da în schimbul inelului, ca să-l poată scăpa pe învățat de griji şi, astfel, acesta să se poată ocupa şi de el. Intră cu capul plecat.

- Îmi pare rău - începu el - dar n-am reuşit să fac ceea ce mi-ați cerut. De-abia dacă aş fi putut lua doi sau trei bănuți de argint pe inel, dar nu cred să pot păcăli pe cineva cu privire la adevărata valoare a inelului.

- Nici nu-ți imaginezi cât adevăr au vorbele tale, tinere prieten! - spuse zâmbitor înțeleptul. Ar fi trebuit ca mai întâi să cunoaştem adevărata valoare a inelului. Încalecă şi aleargă la bijutier. Nimeni altul n-ar putea spune mai bine cât face. Spune-i că ai vrea sa vinzi inelul şi întreabă-l cât ți-ar da pentru el. Dar, oricât ți-ar oferi, nu-l vinde. Întoarce-te cu inelul!

Flăcăul încălecă şi plecă în goană… Bijutierul examină atent micul inel, îl privi atent prin lentila prinsă cu ochiul, îl răsuci şi apoi zise:

- Spune-i învățătorului că dacă ar vrea să-l vândă acum, nu-i pot oferi decât 58 de bani de aur pentru acest inel.

- Cuuum… 58 de bani de aur?!? - exclamă năucit tânărul.

- Da, răspunse bijutierul. Ştiu că-n alte vremuri ar merita şi 70, dar dacă vrea să-l vândă degrabă, nu-i pot oferi decât 58.

Tânărul mulțumi şi se întoarse degrabă la învățat, povestindu-i pe nerăsuflate cele întâmplate.

- Ia loc, te rog - îi spuse acesta după ce-l ascultă. Tu eşti asemenea acestui inel, o bijuterie valoroasă şi unică. Şi, ca şi în cazul lui, doar un expert poate spune cât de mare este valoarea ta.

Spunând acestea, luă inelul şi şi-l puse din nou pe degetul mic.

- Cu toții suntem asemenea lui, valoroşi şi unici, perindându-ne prin târgurile vieții şi aşteptând ca mulți oameni care nu se pricep să ne evalueze…

Tu unde "pleci urechea" când vrei să-ți afli valoarea? Du-te la MARELE BIJUTIER. La cruce, prin jertfa Lui, ți-a arătat care-i adevărata ta valoare:

"Fiindcă atît de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă viața vecinică."

Ioan 3:16

"...căci ştiți că nu cu lucruri peritoare, cu argint sau cu aur, ați fost răscumpărați din felul deşert de viețuire, pe care-l moşteniserăți de la părinții voştri, ci cu sîngele scump al lui Hristos, Mielul fără cusur şi fără prihană."

1 Petru 1: 18-19

Povestea aceasta este dedicată acelora care zi de zi se străduie, lustruind cu migală, să adauge valoare bijuteriei pe care ei o reprezintă şi să realizeze valoarea pe care o au. Amintiți-vă mereu cât de mare este valoarea voastră, chiar dacă mulți din jur vă ignoră sau par să nu-şi dea seama cât sunteți de prețioşi…

Sursa: www.damaideparte.ro

Durerile lombare

Partea -I-

Generalităţi

Ce este durerea lombară?

Aproape toată lumea a avut dureri lombare la un moment dat. Zona lombară face conexiunea dintre partea de sus şi cea de jos a corpului şi suportă majoritatea greutăţii corporale. Datorită acestor funcţii, o persoană se poate răni uşor atunci când ridică greutăţi, se întinde după ceva sau se răsuceşte.

Vestea bună este ca majoritatea durerilor de spate dispar în câteva săptămâni printr-o îngrijire minimală. Totuşi, dacă durerea nu dispare în două săptămâni, se va consulta medicul specialist.

Cauze

Durerile lombare sunt cauzate, deseori, prin suprasolicitare, prin forţare sau prin rănire. De exemplu, durerile lombare pot apărea în timpul practicării unui sport sau a muncii fizice, ca urmare a zdruncinăturii cauzate de un accident de maşină sau datorită ridicării unei greutăţi prea mari.

Un rol important îl are şi îmbătrânirea. Oasele şi muşchii tind să îşi piardă forţa odată cu înaintarea în vârstă, ceea ce creşte riscul de rănire. Discurile elastice dintre oasele coloanei vertebrale (vertebre) se pot uza şi rupe, astfel că nu mai asigură zona tampon dintre oase. Un disc ce se deplasează prea mult sau se rupe (hernia de disc) poate leza nervii, provocând dureri lombare.

Mai rar, durerile lombare sunt date de artrită, de fracturi prin scăderea densităţii osoase cauzate de osteoporoză sau alte afecţiuni ale coloanei vertebrale existente din naştere.

Starea psihică a pacientului are o influenţă mare privind pragul de durere şi dacă aceasta devine de lungă durată (cronică). Oamenii care sunt deprimaţi, stresaţi sau

nemulţumiţi de ceea ce muncesc, sunt mult mai predispuşi în a avea dureri lombare cronice. De cele mai multe ori, nu se cunoaşte cu exactitate cauza durerilor lombare.

Diagnostic

Pentru diagnosticare, doctorul va pune întrebări pacientului privind istoricul medical, despre simptome precum şi despre activităţile fizice desfăşurate şi cele de la locul de muncă. Doctorul va face şi o examinare fizică. Întrebările şi examenul fizic pot ajuta la excluderea unor cauze grave ale durerii. Pentru majoritatea pacienţilor, doctorul va putea recomanda un tratament după prima examinare.

Testele imagistice cum ar fi radiografia, tomografia computerizată sau rezonanţa magnetică nu sunt utile pentru diagnosticarea majorităţii episoadelor de dureri lombare. Utilitatea lor este limitată în cazurile la care doctorul suspectează o problemă gravă, cum ar fi un os fracturat, cancer sau o infecţie sau în cazul în care se ia în considerare sau se planifică o intervenţie chirurgicală. Aceste teste se recomandă în cazul solicitării de compensaţii în urma unui accident de muncă sau în cazul unui proces.

Tratament

Majoritatea durerilor lombare scad în intensitate dacă se urmăresc paşii următori:

>>> continuare în pagina 08

>>> continuare din pagina 07

- se aplică gheață timp de 5 15 minute la fiecare 2 3 ore. Se poate folosi o pungă de gheață sau o pungă cu legume înghețate învelite într-un prosop subțire. După câteva zile de gheață, se va trece la aplicarea de căldură pentru 15 20 minute la fiecare 2 - 3 ore. Acest lucru se poate face aplicând un prosop fierbinte, o sticlă cu apă caldă sau o pernă electrică.
- se vor administra medicamente pentru durere cum ar fi Ibuprofenul, aspirina sau acetaminofenul. Aceste medicamente au efecte mai bune dacă sunt luate într-un program regulat şi nu doar când durerile sunt puternice
- în primele două zile este recomandată odihna într-o poziție comodă. Pacientul se poate aşeza pe o parte cu o pernă între genunchi sau pe spate, pe podea, cu o pernă sub genunchi.
- se va reveni la activitățile normale cât de curând posibil. Mişcarea ajută la păstrarea vigurozității musculaturii. Decubitul dorsal (statul în pat) mai mult de o zi sau două, poate chiar înrăutăți problemele.

Plimbatul este cel mai simplu şi, poate, cel mai eficient exercițiu pentru spate. Doctorul sau un fizioterapeut pot recomanda exerciții fizice specifice pentru întărirea musculaturii de la nivelul spatelui. Întărirea acestor muşchi poate îmbunătăți poziția corpului, ajută la menținerea corpului într-un echilibru mult mai bun şi scad şansele de rănire.

Dacă simptomele sunt puternice sau dacă mai persistă după 2 săptămâni de tratament ambulator va trebui consultat medicul. E posibil sa fie nevoie de medicamente mai puternice împotriva durerii sau e posibil să se treacă la fizioterapie. Unii oameni scapă de durere prin masaj, acupunctură, folosind tehnici de management a durerii sau alte tratamente alternative. Anumite tratamente dau rezultate la unii pacienți şi la alții nu. Este posibil să se încerce mai multe tratamente pentru a descoperi care e cel mai eficient.

Un număr redus de persoane care au dureri lombare au nevoie de o intervenție chirurgicală. Intervenția chirurgicală este necesară în cazul herniei de disc sau a durerilor lombare combinate cu simptome de distrugere a nervilor, cum ar fi parestezia (amorțirea) membrelor inferioare. Chiar şi în aceste cazuri, la majoritatea

oamenilor durerilor pot fi ameliorate fara intervenție chirurgicală. Intervenția chirurgicală nu garantează dispariția totală a durerii. Înainte de efectuarea intervenției chirurgicale este bine să se obțină şi o a doua părere, de la un alt medic.

Prevenirea reapariției durerilor lombare

Dacă o persoană a suferit la un moment dat de dureri lombare este foarte probabil ca acestea să reapară. Pentru a nu avea dureri de spate şi pentru a evita reapariția acestora este bine să:

- existe o postură corectă în timpul mersului, în ortostatism sau în poziție şezândă
- se execute în mod regulat exerciții fizice. Trebuie să se plimbe, să practice înnotul sau să utilizeze o bicicletă ergonomică. Înainte de efectuarea exercițiilor fizice trebuie să se facă câteva exerciții de încălzire
- se încalțe cu o pereche comodă de tenişi, cu toc jos şi cu o bună aderență
- se doarmă pe o parte şi să se folosească o saltea medie ca şi fermitate
- nu se ridice greutăți prea mari. Când e absolut necesară ridicarea unor obiecte grele, trebuie controlată foarte bine poziția: se îndoaie genunchii iar spatele se ține drept, obiectul ridicat trebuie ținut aproape de stomac şi trebuie evitată executarea simultană a unor mişcări de ridicare şi răsucire
- se controleze foarte bine greutatea corporală. Un om prea greu, în special cu depuneri de grăsime în jurul taliei, pune o presiune suplimentară asupra spatelui.
- se renunțe la fumat dacă e cazul. Fumatul scade fluxul sangvin şi previne vindecarea

Dacă o persoană stă pentru perioade mari de timp în poziție şezândă sau în picioare:

- trebuie controlată tot timpul poziția corpului. Persoana trebuie să stea dreaptă şi cu umerii traşi în spate.
- trebuie să folosească un scaun ce susține foarte bine spatele
- trebuie să ia pauze regulate în care să se plimbe

-va urma-

Sursa: **www.sfatulmedicului.ro**

NOTĂ: ***Scopul acestei rubrici este de a ajuta cititorii să folosească în mod raţional resursele terapeutice ale plantelor medicinale. Pentru diagnosticul şi tratamentul bolilor apelaţi la medicul de familie sau la un medic specialist.***

Măghiranul

Măghiranul (Majorana hortensis sau Origanum majorana) este o plantă ierboasă, aromată, originară din zona mediteraneană. Creşte sub formă de tufă, atingând 60 cm înălţime. Tulpina, foarte ramificată, are 4 muchii. Frunzele sunt lungi şi ovale, acoperite cu peri de culoare albicioasă. Florile şi fructele sunt mici. Înfloreşte din iulie până în septembrie. Se recoltează întreaga plantă (Herba Majoranae), de două sau trei ori pe an, înainte de înflorire (în lunile iulie - August).

Substanţe active, acţiune şi **proprietăţi**

Părţile aeriene ale măghiranului conţin ulei volatil format din terpinen, pinen, sabinen, carvacrol, precum şi acizi graşi, triterpene, flavonozide.

Măghiranul are proprietăţi stomahice, antispastice şi sedative.

Indicaţii terapeutice

Preparatele medicinale din măghiran se recomandă pentru stimularea digestiei, în meteorism abdominal, colici abdominale şi pentru calmarea stărilor de nervozitate sau nelinişte.

Preparare şi administrare

Infuzia de măghiran se prepară din 1-2 linguriţe de frunze uscate la o cană cu apă. Se beau 1-2 căni pe zi.

Diverse

Frunzele se utilizează în alimentaţie ca şi condiment iar uleiul volatil este o materie primă în industria parfumurilor.

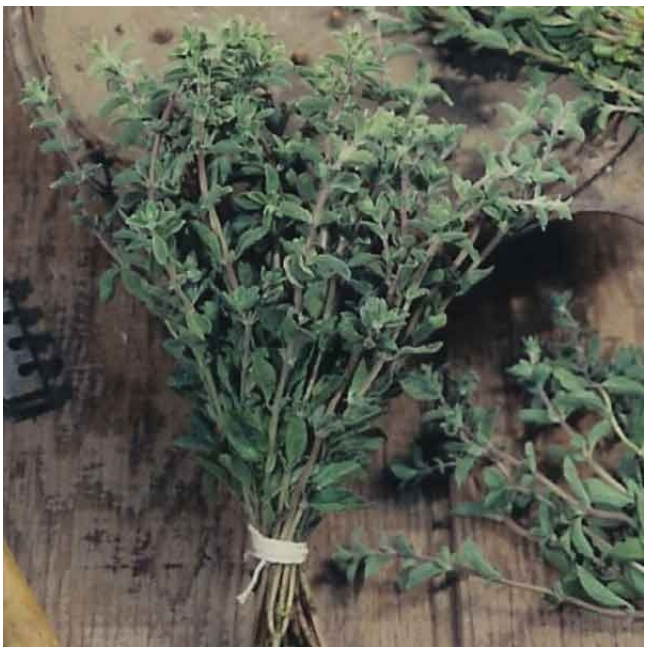

Mărarul

Mărarul (Anethum graveolens) este o plantă ierboasă din familia morcovului, utilizată mult în alimentaţie ca şi condiment sau la aromatizarea murăturilor.

Substanţe active, acţiune şi **proprietăţi**

Frunzele şi fructele conţin ulei volatil (carvonă), substanţe minerale, vitamine.

Principiile active din plantă conferă mărarului proprietăţi carminative, stomahice, antispastice, diuretice, antiinflamatorii.

Indicaţii terapeutice

Preparatele fitoterapeutice din mărar sunt indicate pentru stimularea digestiei şi a poftei de mâncare, în combaterea balonărilor, în caz de retenţii hidrice, edeme.

Preparare şi administrare

Infuzia se prepară din 1 linguriţă de fructe zdrobite la 1 cană cu apă. Se bea o cană pe zi în trei reprize. Din frunze se prepară o infuzie folosind o cantitate de 1-2 linguriţe de frunze uscate la o cană cu apă. Se beau 1-2 căni pe zi.

Dr. VALENTIN NĂDĂŞAN

Materialul a fost preluat cu permisiunea autorului din volumul „Plantele medicinale uzuale în fitoterapie" Editura Prisma 2003.

Dacă doriţi să ne adresaţi întrebări suplimentare în legătură cu fitoterapia, puteţi să o faceţi accesând adresa de internet http://www.sanatateplus.net secţiunea „Întrebări", subsecţiunea „Întrebări medicale".

IN MEMORIAM

(continuare)

(Nu vă vom uita, dragii noştri: Any, Costică, Lenuța şi Ioana)

Tot la Vâlcele, cu prilejul altei internări. În camera cu paturi rezervate pentru mine şi surioara mea era o fată, ceva mai mare ca noi, scundă, cu un bandaj la cap, în urma unei intervenții chirurgicale, arătând ca un cosmonaut. Nu a durat mult până i-au scos acea 'cască', ceea ce a fost bucurie pentru toți, iar pentru ea o sărbătoare. Fata aceea se numea Zamfira (pentru prieteni Rica), venea din zona Moldovei şi care, poate, nu era considerată o frumusețe fizică, dar avea ceva fermecător, cucerind uşor pe orcine, mai ales persoane care îi lăsau o impresie bună. Nu bănuiam cât de apropiate vom ajunge pe măsură ce ne cunoşteam tot mai bine. În aceeaşi perioadă l-am cunosut şi pe Constantin Palaghia (Costică), unul dintre foarte puținii băieți pe care i-am putut aprecia pentru caracterul deosebit. Un bucovinean cu vorbă blândă, inteligent, domol şi prieten de 100 de carate. Pe atunci, cred că singurul lui defect-viciu a fost, din punctul meu de vedere, fumatul. N-am reuşit să-l conving nici măcar să mai rărească din țigări.

Zamfira locuia într-un apartament în Suceava, singură, neavând decât nişte rude pe undeva în alt județ. Costică era din Rădăşeni (locurile din împrejurimi l-au inspirat pe marele M. Sadoveanu să scrie 'Dumbrava minunată', care ne-a încântat copilăria tuturor), localitate de pe lângă Fălticeni. Deci, cunoscându-se la Valcele, plecând împreună acasă cu salvarea (el fiind nedeplasabil, ea descurcându-se, din fericire, binişor), Zamfira a început să-l viziteze, fiind aproape. Părinții lui erau bucuroşi că băiatul lor a început să iasă din carapacea singurătății, că era tot mai bine dispus şi ca atare o primeau cu tot mai mult drag, făcând-o să se simtă ca un membru al familiei, ceea ce îi făcea şi ei bine, neavând părinți, frați...

Eu țineam legătura prin corespondență cu amândoi. Ca să nu mai spun că surioara mea era febleţea amândurora. Ca atare, relația noastră de prietenie se cimenta tot mai tare. Şi astfel, Zamfira, când venea la mare, era şi oaspetele nostru drag pentru câteva zile. Aşa am aflat vestea cum că prietenul nostru Costică se îndrăgostise! A ajuns să o ceară de soție. Ea, un pic mai mare ca el, trecută prin nişte experiențe, a fost reținută un timp, dar, convingându-se de sentimentele lui certe, a stabilit, cu Costică şi ai lui, ca el să meargă la apartament pentru o vreme, de probă, să vadă dacă se va descurca doar cu minimul de ajutor pe care i-l putea oferi ea (că pe atunci nici vorbă nu era de a avea asistent personal angajat). Şi i-a mai spus că la ea în casă nu se fumează, pentru că se afumau pereții, perdelele etc., în situația ei fiind o problemă cu spălatul, zugrăvitul, curățenia în general. Surpriza Zamfirei a fost, la următoarea vizită a ei la Rădăşeni, să afle că de la discuția lor anterioară el nu a mai pus țigara în gură (ce înseamnă să iubeşti cu adevărat pe cineva şi să-l respecți întru totul!!!).

S-au mutat împreună. Costică a trecut cu bine perioadă de probă, apartamentul oferindu-i mai multă independență decât casa de la țară. Ne-am bucurat să aflam că urma oficierea căsătoriei. Dacă nu am putut să fiu prezentă la acest eveniment, le-am făcut surpriza de a-i dărui 'miresei' rochia lucrată de mine (n-a fost chiar o nunta, ci nişte oficieri la domiciliu şi o petrecere în familie, la țară, cu câțiva prieteni).

Aceste două ființe se pare că au fost precum cele două jumătăți de sferă care s-au găsit, potrivindu-se perfect. ACELE suflete pereche. Aveau multe în comun. Citeau mult, comentau pe marginea celor citite, era comunicare între ei la orice problemă ivită. Îşi TRĂIAU viața. Ştiau să se bucure de fiecare moment dăruit de Dumnezeu, de prieteni, de natură (am fost şi eu oaspetele lor o vreme, făcându-mi multe surprize, vizitând locuri şi prieteni din zonă). Costică era omul surprizelor pentru soția lui, complotând, când era cazul, cu ai lui sau cu prietenii. L-am admirat pentru procedeul lui de a pregăti câte două scrisori pentru Zamfira, când pleca singură la mare, cu menționarea de a le citi pe una când se afla într-un moment mai greu, iar pe cealaltă în unul dintre cele mai bune, reuşind s-o impresioneze o dată în plus, în mod plăcut.

Aşa au trecut nişte ani în care, din păcate, boala perfidă, îşi vedea de ale ei atât la unul cât şi la celălalt. Inima ei o lua tot mai des razna. Mai apare şi un accident care s-a lăsat cu fractură de picior, la ea, şi de aici dificultăți care i-au determinat să ia hotărarea de a se interna într-un Cămin Spital. Vânzând tot, luând cu ei strictul necesar, dar nu au renunțat la ce aveau mai de valoare pentru suflet, biblioteca, s-au dus la Comăneşti / Bacău. Şi le-a fost bine, câțiva ani, până într-o zi de februarie când, inima obosită a Zamfirei s-a oprit. Viața i s-a stins ca o flacără pâlpâindă, sub ochii lui (stăteau de vorbă, ea fiind conştientă, sfârşitul petrecându-se fulgerător, dureros şi trist pentru cei care au cunoscut-o, au respectat-o, au iubit-o, dar ce a simțit Costică... NO COMENT, chiar dacă aparent a acceptat liniştit pierderea, pentru că nu se plângea nimănui de nimic, chiar dacă...).

Au trecut nişte ani. La Centrul din Comăneşti s-a construit o aripă nouă, după standarde europene, zice-se. Se pare că s-a forțat darea în folosință a clădirii, că se cam întârziase. Venea iarna, zidurile nu se uscaseră bine

>>> continuare în pagina 11

IN MEMORIAM

Lupu Marius Maricel

În 22 septembrie, prin intermediul telefonului, am cunoscut o persoană minunată, un om care, chiar dacă era in cărucior, mi-a dat o lecție de viață şi cred că nu numai mie, ci tuturor oamenilor care l-au cunoscut.

Era mereu vesel, plin de viață şi fiecare găseam în el o vorbă bună, o încurajare. El îți dădea puterea şi optimismul, dorința de a merge mai departe, de a lupta şi de a nu te da bătut. Era cel mai frumos lucru când un om pe care nu l-ai văzut niciodată să te sune, să te certe că nu ai grijă de sănătatea ta, să-ți pună condiția că dacă nu mergi la medic nu mai vorbeşte cu mine niciodată, iar prietenei mele i-a spus că dacă nu mă duce la medic, va închide telefonul pentru ea. El bolnav, ne încuraja pe noi care, cât de cât, eram puțin mai sănătoşi ca el. I-am spus că voi face tot ce-mi stă în putere pentru a face posibilă plecarea lui în China pentru un transplant de celule. El mi-a spus că fără mine nu va pleca fiindcă eu m-am luptat pentru scuter şi cu China. Cu toate că-mi era frică de avion, i-am spus că dacă există o şansă mică de vindecare, voi pleca cu el. Chiar dacă era departe, îl simțeam mereu aproape de mine.

În ultima săptămână m-a sunat în fiecare zi, spunându-mi că s-a săturat de viață, că nu mai poate să îndure atâta suferință, că nu-şi doreşte decât un lucru: să fiu lângă el. I-am promis că o voi face-n luna mai sau septembrie. Mi-a spus că va fi prea târziu. Şi aşa a fost.

Asta este mica poveste, când am cunoscut omul care mi-a dat puterea de a merge mai departe, de a şti ce vreau de la viață şi m-a învățat, de fapt m-a convins, că viața nu e o jucărie în mâna nimănui.

Marius, toți cei care te-au cunoscut şi au găsit o vorbă bună, o încurajare, îți mulțumesc şi ştim că suferințele tale s-au terminat.

NU O SA TE UITĂM NICIODATĂ!

Matei Dana - Nadăşa (Mureş)

...::: IN MEMORIAM :::... ...::: IN MEMORIAM :::... ...::: IN MEMORIAM :::... ...::: IN MEMORIAM :::...

>>> continuare din pagina 10

şi aerul avea ceva care provoca probleme la respirație celor sensibili, cu boli grave, precum distrofiile musculare, în stadiu avansat. Acolo au fost mutați cei care nu se descurcau singuri.

Pentru Costică a fost fatală mutarea care cred că el a tot sperat să nu aibă loc. Îşi dorea să rămână în camera LOR, unde aştepta momentul să se ducă la draga lui, liniştit, împăcat. A fost ultimul, mutat forțat în decembrie 2007. Apariția complicațiilor la respirație, şi nu numai, schimbarea locației şi nevoit să se acomodeze cu noi angajate, pe lângă faptul că trebuia să împartă camera cu cineva de data asta, faptul că nu a fost înțeles când oricum nu mai avea prea mult de trăit, i-au grăbit sfârşitul în doar două săptămâni. S-a închis în el, n-a mai vrut să ştie de nimic, dorindu-şi izbăvirea. A venit Crăciunul. Sărbătoarea bucuriilor pentru toți, dar nu şi pentru el. Şi-a sunat singurul frate să le ureze cele cuvenite, asigurându-i că el era bine. A şters apoi din telefon toate numerele, după care s-a retras în 'carapace', dându-şi duhul a doua zi, cu siguranță fără nici un regret după lumea asta de la care nu merita răul ce i s-a facut.

Am fost şocată să aflu vestea când am sunat să văd de ce nu m-a sunat de multă vreme, de ce ținea telefonul închis. Tocmai fusese înmormântat! Şi-a dăruit locul de veci de lângă al Zamfirei, stabilind să-l bage peste ea, să fie nedespărțiți pe veci, dincolo de moarte, fiind însoțit, pe ultimul drum, de familia fratelui (părinți nu mai aveau) şi multe dintre infirmierele care l-au îngrijit de-a lungul anilor, ținând mult la el din stimă şi repect reciproc, din prietenie şi omenie, fiind un om deosebit.

Ferice de voi, prieteni dragi! Fie-vă somnul de veci lin până ajungeți în locul minunat cu verdeață, acolo unde nu vor mai fi tristeți şi dureri. Mulțumesc pentru prietenia cu care mi-ați împodobit sufletul. Fiți binecuvântați şi în neființă!

DORMI ÎN PACE, PRIETENE!

va urma

Victoria Ştefan

P.S. De ce *IN MEMORIAM?* Din respect pentru cei chemați la odihnă, dar şi din lipsa scrisorilor bogate în conținut, în gânduri care pot fi publicate!
Care vor fi consecințele dacă lucrurile vor continua aşa?
Sunt 2 variante:

1. **rubrica aceasta va dispărea şi va fi înlocuită cu altceva**
2. **rubrica aceasta va dispărea şi revista va ajunge la 16 pagini**

Talentul…

nu cunoaste

handicap!

LA POARTA NOASTRĂ

La poarta noastră Domnul bate
Deschideți ale ei lacăte
Căci viața este tot mai dură
Aşa cum scrie în Scriptură

Pământul e plin de războaie
Durerile ne încovoaie
Se fac revărsări de ape
De sfârşitul e pe-aproape

Nu-i timp pe gânduri să mai stăm
Haideți pe Domnul să-L urmăm
Şi cei ce-aveți averi şi bani
Dați-le la cei sărmani.

Nu strângeți comori pe pământ
Căci nu le duceți în mormânt
Strângeți comorile în cer
Căci de acolo nu pier.

Scriptura, Cartea Sfântă spune
Să facem numai fapte bune
Să ținem candela aprinsă
Şi uşa mereu deschisă

Să nu ne prindă nicicând somnul
Căci nu ştim când va veni Domnul
Trebuie tot treji să fim
La noi în casă să-L primim.

June Iosif - Rapoltu Mare (Hunedoara)

IASOMIE DE ARABIA

Când eram împreună,
lubitul meu...
Erai nestemata mea
de diamant!
Erai numai al meu,

Şi te puteam ține în brațe
cât voiam.
Erai iasomia mea
din Arabia,

pâinişoara mea caldă,
pasărea mea albastră:

Centrul gravitațional
al Universului...
Se răsfrângea în paşii tăi,
Trăindu-mi minuscula
Viață!

În sărutul dulce al buzelor tale.
Râsul tău zglobiu
mă-mpregna
în naivitatea-mi de copil.
Erai începutul meu de vis,
şi capătul de vis, ce se termina
cu tine.

Lacrima Trista

SINGURA URMĂ

Toate aleargă prin mine:
viața şi moartea,
copilăria legată la ochi
cu fața brăzdată a mamei.

Am îmblânzit un cal,
de aceea nu ți-am mai spus
despre rănile mele ascunse,
cusute cu fire de iarbă.

Mi-e palma un ceas…
Aminteşte-mi că mă voi îneca în cuvinte
şi singura urmă
va fi talpa lui Dumnezeu
pe pragul ce va cânta în surdină.

Din volumul ***„Orhidee în cuib de zăpadă”***
Magdalena Dorina Suciu

SEMNUL M DIN PUMN

Când mor îngeri, plânge şi cerul
Revărsat pe tăpşanuri abisale,
N-aş fi crezut că liniile din palma mea
Se vor uni în linia aceea grea,
Însă am văzut privind cu lupa
Că sunt om sadea.
Cutele-s subțiri, aproape şterse,
Dezordonate râuri de sevă
Alcătuite din pământ, cer şi case
Răsăritul şi apusul strânse-n pumn
Mă aşteaptă…
Cinci pomi cu rădăcini înfipte-n tine,
Drepți vor să crească
Cuvântul în lume cât mai mult
Să poată să sădească.
De tâmpla fierbinte îşi sprijină
Deseori a lor răcoare,
Încercând să potolească gândul
Ce la ideea venirii sale preacurânde
În fața semnului M tresare...
Un bastion al necunoscutelor
Un țest bătrân de lemn ascunde,
Trecător şi efemer
Ca un vis când soarele apune
Într-al vieții mister…
Să dai cu adevărul de pământ
Nu înseamnă să deschizi un oracol
Iar lacrimile adunate în cuvânt,
În calea ei nu sunt obstacol.
Să urci un chiparos
Cu veacuri adunate în crengi,
Poate fi considerat copilăros
Şi să-ți lipeşti fața de trunchiu-i…
Doar să nu-l renegi.
Grija nu pregăteşte pentru ce va veni,
Astăzi îmi este cel mai bine
Nu ştiu cum, nu ştiu nici când,
Bizarul cânt se va opri în fine.
Prinsă-s între baierele timpului,
Cu amândouă mâinile mă țin
Respir…
Şi asta nu-mi pare prea puțin.

Damoc Ana Maria

Talentul…

nu cunoaste

handicap!

Talentul… (Creatia ta)

...::: Să ne rugam pentru :::... ...::: Să ne rugam pentru :::... ...::: Să ne rugam pentru :::...

Cu mare bucurie am primit sugestia voastră de a exista o asemenea rubrică în cadrul revistei noastre şi cu mare bucurie consemnez alte cereri de a ne ruga împreună pentru ceva sau pentru cineva anume.

Ştiu că este greu şi unora dintre noi chiar poate să li se pară ciudat sau chiar să-i deranjeze o asemenea rubrică (aşa aş fi simţit şi gândit eu în urmă cu câţiva ani), însă avem un Dumnezeu atât de minunat şi de dornic de a ne răspunde la rugăciune (ştiu din propria-mi experienţă), încât ar fi o lipsă de înţelepciune de a nu asculta de îndemnul Său de a ne ruga unii pentru alţii.

În plus, aceasta arată nu numai că avem încredere în El, ci şi că simţim unul cu celălalt, că ne pasă.

Cine crede şi cine poate să înalţe rugăciuni pentru casa mea şi în mod special pentru unul dintre băieţii mei, Daniel.

Amariei Maria - Buhuşi

Apelez la toti cititorii revistei, care au cât de cât credinţă în ei, să se roage pentru prietena mea şi a revistei, Florica Zuba din Bucureşti, aflată de câteva luni foarte grav bolnavă în urma unui atac cerebral urât, ca Dumnezeu să Se îndure şi să n-o lase să se chinuie şi mai mult, că toată viaţa dânsei a fost mai mult chin.

DOAMNE, AJUT-O!

Victoria Ştefan - Piteşti

Rog pe toţi cei ce vor, cărora le pasă de suferinţa altora, ca la ora 9 să avem rugăciune în comun, să ne rugăm pentru toţi care cer ajutor, unul pentru celălalt, pentru părinţii care îngrijesc de fiecare din noi.

Şi pentru cei ce încă nu-L cunosc pe Dumnezeu.

Domnul să răspundă cererilor noastre. Stă scris că dacă doi se unesc şi cer un lucru, le va fi dat.

Diaconu Mioara - Săhăteni (Buzău)

Haideţi, „genunchiul jos", avem atâtea motive să ne rugăm Domnului:

- *să ne dea sănătate, linişte şi pace în familie*
- *să ne ferească de furia naturii*
- *pentru toţi semenii noştri care sunt în suferinţă.*

Să ne rugăm pentru Aurel Burcea ca Bunul DUMNEZEU să-i vindece escarele.

Să ne rugăm şi pentru părinţii lui

Să ne rugăm ca Domnul să sădească în inima noastră dorinţa de a face totul ca revista să nu lipsească nici-o lună din casele noastre.

Cone Emilia - Giarmata Vii (Timiş)

Pentru părinţii mei şi pentru construirea unei camere. Anii au început să se adune şi pe umerii lor, iar o cameră mare, în care ar putea folosi o macara (pt. a mă urca pe căruţ) şi în care ar putea încăpea uşor şi un pat pe mijloc (pt. a mă întoarce, n-ar mai trebui să mai mă tragă, ci doar să mă rostogolească). Cu ajutorul Bunului DUMNEZEU, s-a turnat şapa, urmând ca parchetul laminat să se pună într-un viitor nu prea îndepărtat. SLAVĂ DOMNULUI!

Burcea Aurel - Peretu (Teleorman)

Aşa cum v-am anunţat, cu ajutorul bunului Dumnezeu, am întocmit şi am înaintat la ASI cererea necesară pentru o nouă sponsorizare, pentru încă un an. Cererea a fost aprobată, alocându-se revistei suma de 5.000 RON (50.000.000 lei vechi) le mulţumim din tot sufletul.

Tot El a umblat la inima unui om deosebit care a sprijinit revista cu o sumă deosebită, el adăugându-se celorlalţi, la fel de deosebiţi, care deja sprijină revista de ceva timp.

Le mulţumim tuturor din tot sufletul.

Pentru noi toţi, cei care beneficiem şi ne bucurăm de apariţia şi primirea regulată a revistei şi care dorim ca să apară şi în viitor (şi eu cred că toţi ne dorim aceasta), revin cu rugămintea: „genunchiul jos". Bunul Dumnezeu abia aşteaptă să ne ajute şi în continuare.

Mulţumiri multe celor care s-au rugat şi vor continua să se roage pentru sponsori şi pentru ca revista să poată apărea şi în viitor.

Burcea Aurel - Peretu (Teleorman)

Mi s-au deschis patru escare la şezut. Solicit din toată inima să fiu susţinut în rugăciune! Mulţumesc! (cu toate că stau tot 12-13 ore zilnic pe căruţ, 2 El le-a vindecat deja!)

Burcea Aurel - Peretu (Teleorman)

...::: Viaţa aşa cum este :::... ...::: Viaţa aşa cum este :::... ...::: Viaţa aşa cum este :::...

>>> continuare din pagina 03

Spun acest lucru pentru că atunci când credeam că nu mai scapă, a scăpat cu viaţă din două operaţii. Totuşi aceste operatii au produs o scădere a rezistenţei corpului ei. Nu peste mult timp, fiind iarnă, a dat o răceală peste ea, care a ţinut-o vreo două săptămâni, cu expectoraţii puternice şi multă tuse, care de multe ori nu o mai putea expectora, fiind foarte slăbită. După atâta oboseală de la tusea care o avea, a început să scadă tensiunea arterială şi se simţea din ce în ce mai rău, respiratia devenind mai greoaie.

Când am văzut acest lucru am dus-o de urgenţă la spitalul judeţean, unde i s-a dat primul ajutor, i-au fost aspirate de mucoasele care acoperea respiraţia, au stabilit funcţiile vitale, şi a fost dusă la reanimare. La reanimare nu a mai fost aspirată la timp şi a făcut stop cardiac şi stop respirator care au produs decesul.

Acum din nou treceam printr-o suferinţă sufletească teribilă conducând la mormânt a doua soţie pe care am iubit-o ca şi pe prima soţie fără nici o deosebire.

Aici se termină povestea vieţii mele petrecută cu cele două soţii pe o perioadă de 20 de ani de viaţă.

-va urma-

...::: La Mulți ANI! :::... ...::: La Mulți ANI! :::... ...::: La Mulți ANI! :::... ...::: La Mulți ANI! :::...

Pisău Eleonora - Săcele (Braşov)

*Un călduros **„La mulți ani!”** pentru **Claudiu Ion Marin** din Ialomița care pe 23 iulie împlineşte o frumoasă vârstă.*

Bologa Anişoara - Greci (Mehedinți)

*Pe 4 iulie, pentru **Tanța Bec**, 17 iulie, **Marinică Marinca**, 24 iulie, **Radu Isopescu**. Le doresc multă sănătate, fericire, **„La mulți ani!”** şi tot ceea ce îşi doresc.*

*În mod special pentru **mama, Maria** (17 iulie), bunul Dumnezeu să-i dea multă, multă sănătate, bucurii, putere în a mă îngriji, iar pe Noul Pământ, tot ceea ce şi-a dorit aici şi nu a avut parte. **„La mulți ani!”***

Mihalea Victorina - Sânandrei (Timiş)

*Pentru o veche şi scumpă prietenă **Oros Marina** (31 iulie). Doresc ca bunul Dumnezeu s-o binecuvânteze cu tot binele din lume, sănătate multă, putere, să fie sprijin şi încurajare pentru cei dragi, iar El să ne ajute ca prietenia care ne leagă de atâția şi atâția ani, s-o continuăm şi pe Noul Pământ. Şi să nu fim singure, ci cu toți cei dragi. **„La mulți ani!”** şi aici, dar mai ales în veşnicie.*

Geană Viorel - Cornu (Prahova)

*Din suflet pntru **Viorica Gal** care pe data de 5 iulie împlineşte o frmoasă vârstă. Îți urez să ai parte numai de bucurii, zile senine, multă fericire şi în mod deosebit multă sănătate şi îndeplinirea tuturor visurilor, alături de călduros **„La mulți ani!”***

Pisău Eleonora - Săcele (Braşov)

*Pentru **Claudiu Ionel Marin** care pe 23 iulie împlineşte o frumoasă vârstă. Vreau să-i transmit un călduros **„La mulți ani!”**, multă sănătate şi tot ce-şi doreşte în viață.*

Conea Emilia - Giarmata Vii (Timiş)

*Pentru cea mai dragă prietenă: **Zoica Orbulescu**. Pe 31 iulie este ziua ta. Doresc: sănătate, norocul şi fericirea să te urmeze pas cu pas.*

Chiar dacă viața nu este cum o dorim, să nu uităm că suntem oameni, că oamenii suferă, dar pot fi şi… fericiți!

***„La mulți ani!”** alături de cei dragi.*

Schipor Geta - Falcău (Suceava)

*Pentru **Maria Gheordănescu** din Cobadin. Îi adresez urări de multă sănătate, fericire, bucurie şi toate dorințele mele de bine, pentru ziua de 2 iulie. **„La mulți ani!”** cu multă sănătate şi să se bucure de copii şi de tot ce-i frumos!*

*Pentru **Anişoara Bologa**, din partea prietenei ei, care-i urează aniversare frumoasă pentru data de 5 iulie, când îşi va sărbători ziua de naştere. Toate urările de bine **„La mulți ani!”** curaj, speranță, încredere şi tot ce poate fi mai bun şi frumos căci… MERITĂ.*

Gal Viorica - Cluj Napoca

*Pentru o persoană sensibilă şi specială pt. sufletul meu, o prietenă f. bună la care țin f. mult. De ziua ei (20 iulie) îi doresc din tot sufletul meu o aniversare fericită, cu multe bucurii, cu sănătate, împliniri şi cu multă iubire, iar aceste gânduri sincere îmi sunt împletite cu cel mai superb buchet de trandafiri şi un călduros **„La mulți ani!”** scumpa mea prietenă **Roxana Matfeev**, cu multă dragoste, sinceritate şi bunul Dumnezeu să te binecuvânteze cu tot ce poate fi mai bun şi frumos pe această lume.*

...::: Spiritual :::... ...::: Spiritual :::... ...::: Spiritual :::... ...::: Spiritual :::... ...::: Spiritual :::...

>>> continuare din pagina 05

omenirii, aşa cum este ea prezentată de Biblie. Lui Daniel, profetul, i se spune că vremea împlinirii unor profeții ce i-au fost încredințate privesc vremuri îndepărtate, vremurile sfârşitului. Au trecut 2400 de ani până la împlinirea lor, de la data prevestirii, ori aceasta ne poate face să înțelegem că cei 200 de ani nu sunt aşa de mulți, în comparație cu profețiile lui Daniel.

În prima epistolă a apostolului Petru ne mai este oferit un criteriu de interpretare şi înțelegere. Astfel, în cap. 3:12 acesta arată că venirea lui Isus nu doar poate fi aşteptată, dar şi grăbită. În coroborare cu un verset anterior şi anume 3:9, care arată că Dumnezeu nu întârzie împlinirea făgăduinței revenirii, dar că are îndelungă răbdare pentru ca să se întoarcă spre El cât mai

mulți oameni, înțelegem că momentul revenirii este condiționat de factorul uman. Astfel pocăința oamenilor poate grăbi sau întârzia revenirea lui Isus, Dumnezeu amânând evenimentul acesta pentru a-i salva pe cât mai mulți de la păcat.

Dacă eşti unul dintre cei care doresc să privească viața veşnică, presupun că nu eşti supărat că Dumnezeu a mai prelungit timpul acesta al sfârşitului pentru ca şi tu să poți beneficia de mântuire?!

De asemenea interpretarea profețiilor are în vedere o repetare a acestor evenimente chiar cu *puțin* timp înaintea evenimentului revenirii („puțin” fiind o perioadă de ordinul zilelor sau lunilor). Astfel aceste semne vor fi reeditate la scară mult mai mare în timpul plăgilor punitive care vor preceda apariția Mântuitorului şi despre care vorbeşte cartea Apoc. cap 16.

„Când veți vedea toate aceste lucruri, să ştiți că Fiul omului este aproape, este chiar la uşă.” (Matei 24:31).

O mână întinsă justițiabilului

Material realizat de
Avocat DANA BORDEIANU

Orice persoană (justițiabil) implicată într-un proces trebuie să suporte şi nişte costuri: taxă judiciară de timbru (uneori de ordinul zecilor de milioane), onorariu expert, onorariu interpret, etc. Şi, în condițiile în care o persoană nu-şi poate permite să plătească aceste taxe, uşor putem concluziona că nu are acces liber la justiție garanție oferită de Constituția României!

Mai mult, putem vorbi chiar de un proces inechitabil atâta vreme cât omul modest nu poate plăti onorariul expertului care îi evaluează casa ori nu se poate adresa executorului judecătoresc pentru punerea în executare a unei hotărâri judecătoreşti, decât dacă se sacrifică şi eventual face un credit - continuând, de fapt, cercul vicios al neajunsurilor materiale…

Şi-atunci, unde-i dreptatea după care strigăm?

Ei bine, legiuitorul român, ce-i drept, la solicitarea Consiliului Uniunii Europene, prin Guvernul României, a adoptat ***OUG nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar.***

Răsfoind această ordonanță, spun eu, extrem de importantă, trebuie să reținem cel puțin următoarele informații:

1.Ajutorul public judiciar reprezintă o formă de asistență acordată de stat.

2.Acest ajutor public judiciar se acordă în cauzele civile, comerciale, administrative, de muncă şi asigurări sociale, exceptându-le pe cele penale.

3.Beneficiază de ajutor public judiciar:

- *persoanele al căror venit net pe membru de familie este sub 500 lei noi ajutorul avansat de stat este in proporție de 100%.*
- *persoanele al căror venit net pe membru de familie este până în 800 lei ajutorul avansat de stat este in proporție de 50%.*

1.La stabilirea venitului se iau în calcul orice venituri periodice: salarii, indemnizații, onorarii, rente, chirii, profit din activități comerciale sau activități independente, etc.

2.Pentru a obține ajutorul public judiciar este necesară o cerere adresată instanței care soluționează cauza în care se solicit ajutorul.

3.La cerere se mai ataşează copii după toate actele care fac dovada veniturilor şi o declarație pe proprie răspundere că persoana respectivă nu a mai beneficiat de ajutor public judiciar în ultimul an.

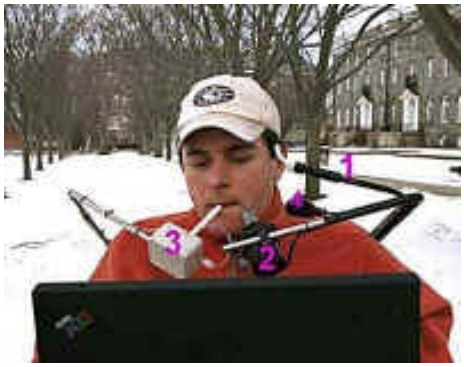

JEFFREY BENJAMIN GALLI

- partea a patra -

Trimis de **TRAIAN FLOREA - Canada**

Cel mai bun scaun rulant din lume?

Nici chiar aşa. Fiecare scaun este judecat ca fiind bun în funcţie de felul în care se ajustează la nevoile fiecărui utilizator, şi nici un scaun nu poate fi "cel mai bun" pentru oricine. Dacă priviţi la scaunul rulant pe care l-am adaptat pentru Jeff cu tot ceea ce am pus pe el la un loc... acesta da, este cel mai bun scaun din lume pentru Jeff, accesibil pentru el în momentul de faţă.

Scaunul este în sine însuşi o platformă tehnologică. Folosit la maxim, am pus în acest scaun tot ceea ce Jeff ar avea nevoie ca să supravieţuiască, să se deplaseze şi să interacţioneze cu lumea din jur, cât de independent posibil.

Jeff manipulează scaunul cu ajutorul une telecomenzi (2). Prin folosirea limbii şi a buzelor el poate direcţiona scaunul şi regla viteza acestuia. Un tub de suflat şi aspirat aer(1) este folosit pentru comanda altor funcţii: înclinarea scaunului, ridicarea coborârea acestuia, absorbţia şocurilor şi aprinderea ori stingerea luminilor. O a doua "telecomandă" numită "QuadJoy" (3) operează calculatorul laptop al scaunului. Un microfon(4) este conectat la computer şi prin modem transmite informaţiile de la laptop la desktopul computerului din casă când Jeff este acasă.

Timpul necesar pentru a ataşa sau detaşa computerul lui Jeff este de mai puţin de un minut datorită sistemului pe care îl are instalat pe "masa" dinaintea sa. Sursa de energie vine de la o baterie de 24 volţi ataşată la scaun şi printr-un sistem de la RadioShack curentul este convertit la 16 volţi.

QuadJoy ul este un înlocuitor pentru mouse. Jeff foloseşte unul pentru comanda scaunului şi celălalt pentru computer. QuadJoy-ul foloseşte sistemul de suflat şi aspirat aer prin care poate să folosească toate funcţiile mouse-ului, inclusiv comanda pentru controlul celor două butoane: dreapta sau stânga. Până nu demult, produsul a fost vândut de Tom Street, quadriplegic. În mod tragic, Tom a trecut la odihnă în vara anului 2001, afacerea fiind administrată de atunci de mama şi fratele său. Ei vând un produs nemaipomenit.

O "uşă electronică" ascunde şi ţine creierul sistemului de microfonie şi alte componente. Un braţ de metal prins de uşă poate să-i ridice imediat ventilatorul LTV, dacă Jeff nu-şi poate folosi aparatul pentru nervul frenic.

Uşa pentru componentele electronice deschisă arată cum toate aparatele sunt gata de lucru. Toate componentele sunt cuprinse într-o cutie şi pot fi uşor detaşabile.

O privire în detaliu, ne arată componentele electronice, inclusiv sistemul pentru microfon modelul 853 ca terminal al microfonului (2) de la Audio-Technica; amplificatorul STM-

DA3 (3) de la Radio Design Labs, acesta adaugă "puterea fantomă" la semnalul microfonului, apoi se distribuie spre laptop şi spre trasmiţătorul fără fir Lectrosonics model M175 (4); şi blocul de energie (1). Acesta din urmă este alimentat de o baterie mică de 12 volţi, utilizată doar pentru sistemul microfon, ca să fie evitate "zgomotele electrice" (de la motorul de conducere şi controloarele) din circuitul primar al scaunului. Deoarece microfonul este folosit pentru aplicaţiile de recunoaştere a vocii, încercăm să păstrăm semnalul cât de curat posibil.

Scaunul cu ventilatorul LTV ataşat de uşa electronicelor. Lui Jeff îi ia mai puţin de 2 minute ca să seteze ventilatoarele şi fosele. La început ventilatorul rulează

>>> continuare în pagina 17

>>> continuare din pagina 16

cca 30-60 minute pe bateria internă, şi apoi se alimentează de la convertorul de energie din afara bateriei. Dacă este nevoie, are şi o baterie de 12 ore într-o cutie detaşabilă care se ataşează în spatele scaunului.

Jeff într-un balans pe spate, ataşat fiind de ventilatorul LTV. Totul se încadrează perfect! Orice

alt ventilator "portabil" de pe piaţă ar fi distrus de această manevră. Observaţi, laptopul îşi păstrează poziţia, fiind fixat de structura scaunului, aşa că Jeff îl poate manipula din orice poziţie sau unghi ar dori.

Susţinătoarele pentru picioare. Cum în toate scaunele rulante vîrfurile picioarelor se lovesc de orice colţ, de masă, nu am găsit nicăieri ceva care să le protejeze de aceste lovituri.

Aceste două apărători sunt făcute din două bucăţi tăiate din două seturi obişnuite de susţinătoare pentru picioare, folosind partea din spate ca protecţie în faţă. Pentru că Jeff are aceste apărători el poate să-şi îmbrace picioarele cu şosete moi sau încălţăminte foarte uşoară şi astfel reduce riscul presiunii şi a escarelor la nivelul picioarelor.

Toate materialele de citit pentru Jeff sunt scanate inclusiv cărţile, notiţele celorlalţi colegi - într-un format multi-page şi apoi le salvăm atât pe laptop cât şi pe hardul din casă. Astfel el îşi poate lua materialele de citit oriunde merge şi poate urmări lecţiile împreună cu clasa.

Prin sistemul de conectare fără fir, Jeff poate accesa internetul, hardul din casă şi toate celelalte computere conectate la reţea. De asemenea are acces şi la radio, prin intermediul unui card din laptopul său. Încă o dată, toate acestea au fost făcute ca să-i dea cât mai multă independenţă posibil. El poate să transmită informaţii şi să primească prin intermediul mouse-ului care-l dirijează cu ajutorul limbii, poate să navigheze pe net în timp ce se uită la TV, sau stă pe terasa din spatele casei. Echipamentul wireless (fără fir) este produs de firma Linksys.

NOTĂ: Referitor la "tehnologia de comunicare" prezentată aiciîn special la sistemul pentru microfonul fără firputeţi învăţa câteva lecţii importante: (a) multe dintre componentele critice sunt disponibile într-o gamă largă chiar acum pe piaţă; (b) unele dintre componente uşa de la componentele electronice nu sunt complicate, pot fi făcute acasă cu materiale ieftine, unelte simple şi minimum de îndemânare; şi (c) multe dintre componente nu le veţi găsi într-un catalog specializat pentru scaune rulante, nici nu sunt vândute de vreun distribuitor care să le ofere pe o "piaţă pentru disabili".

De fapt, noi am reuşit să găsim microfonul şi toată tehnologia ataşată atunci când am căutat pe o listă a firmei Don Houde, specializată în design pentru sisteme de sunet de înaltă fidelitate pentru case şi comerţ. Dacă mergeţi în magazinele lor veţi vedea aparaturi audio pentru maşini, ecrane mari Hi-Fi şi niciun scaun pe rotile. Ei n-aveau nici o experienţă în a ajuta quadriplegici să folosească un software de recunoaştere a vocii. Dar au ştiut ce marcă poate oferi trasmiterea fidelă a unui semnal vocal.

Dacă îţi cumperi o cutie de plastic pentru bateria maşinii, te costă aproape 15 dolari. Dacă vei cumpăra aceeaşi cutie de la o firmă de echipament medical, te va costa 50 de dolari, chiar 100$. Dacă îţi vei cumpăra un microfon de la o firmă specializată probabil nu te va costa o avere. Dar dacă îl cumperi de la o firmă specializată în echipament medical, probabil că te va costa foarte mult. Aşa că mergeţi şi cumpăraţi-vă un microfon de la magazinele de unde vând în mod obişnuit aceste lucruri de la dealerii de microfoane şi veţi economisi ceva bani. Amintiţi-vă: nu aşteptaţi ca tehnologia să fie pusă sub firma "pentru disabili". Mergeţi şi căutaţi oriunde imaginaţia vă poate duce.

-va continua-

Sursa:
http://www.gallilaw.com/jeffhome.htm

POȘTA REDACȚIEI

Cu tot respectul țin să reamintesc tuturor cititorilor că, dat fiind termenul de trimitere a revistei la tipografie, scrisorile voastre trebuie să ajungă la mine în cursul lunii anterioare apariției revistei. Sfatul meu este să scrieți din timp, deoarece este posibil ca în ultimele 2-3 zile ale lunii spațiul la unele rubrici să fie deja ocupat!!!

Vă rog mult, pe toți cei care scrieți, puneți-vă numele complet și adresa la expeditor!

Mulțumesc mult pentru înțelegere!

Focșa Mirela - Rădăuți Prut (Botoșani)

De parcă nu era de ajuns să-mi spui cât de mult înseamnă pentru tine revista, tu ai vrut să-mi și dovedești, trimițându-mi adrese, pentru ca și alții să se bucure. Bucuria mea mare este ca să se bucure cât mai mulți de revistă. Mulțumesc!

Popescu Nicoleta - Bughea de Jos (Argeș)

Cred că dacă ar trece luna fără să primesc scrisoare, mi-aș inchipui că vi s-a întâmplat ceva. Sunt întru-totul de acord cu ceea ce scrii referitor la bani. Cât despre cealaltă problemă dureroasă, stă scris că ceea ce seamănă omul, aceea va și secera (Galateni 6: 7). Unii deja seceră!

Cloșcă Florica - Vlăsinești (Botoșani)

M-am întristat când am citit prin câte treceți. Într-adevăr, legea 448, art. 38, lit. a: „Asistentul personal are următoarele obligații principale: să participe, o dată la 2 ani, la instruirea organizată de angajator…". Nu este specificată că ar fi vreo excepție!

Dacă mama, fiind angajată însoțitor, nu poate participa (distanța mare, etc), sunt 2 variante: altcineva pus ca însoțitor sau să primiți d-voastră, la cerere, suma de bani, echivalentă salariului net (art. 42 și 43). 0744-575460

Geană Viorel - Cornu (Prahova)

Am văzut din scrisori și foto ce mult înseamnă pentru d-voastră lucrul traforaj, așa că m-am bucurat mult citind că bunul Dumnezeu v-a ajutat să faceți rost de materiale de traforaj. Continuați să vă rugați, să aveți încredere și răbdare și El vă va ajuta să le și expuneți. Sunt superbe!

Cât despre cameră și escare… continuați să mă susțineți în rugăciuni!

Matei Dana - Nadășa (Mureș)

Greșești enorm afirmând că nimeni nu mai este interesată de tine. Există Cineva al cărui interes este enorm, infinit… (nu există cuvinte!!!). Dovada! A părăsit minunăția cerurilor și a murit pentru tine! Și sunt sigur că mai sunt și oameni.

Albinaru Iosif - Dragomirești (Dâmbovița)

Am fost plăcut surprins de mulțimea poeziilor trimise, însă citindu-le am descoperit câteva care le-am mai citit și care sigur nu sunt create de d-voastră. Este vreuna creată de d-voastră?

Vă reamintesc că rubrica este numai pentru creațiile proprii, creațiile persoanelor cu handicap, a celor care primesc revista. Trimiteți-mi poezii create de d-voastră și cu toată plăcerea le voi publica.

Timu Ionuț & Karinuța - Gherla (Cluj)

Mă bucur că revista ajunge regulat și că vă este de folos. Mulțumesc pentru urările făcute!

Dobra Doina - Ciolănești (Teleorman)

Mulțumesc mult pentru sfatul dat în tratarea escarelor și pentru susținerea în rugăciune. Îmi cer scuze că nu întotdeauna am putut răspunde la sms cel putin printr-un alt sms, însă, nemișcând degetele, manevrez f. greu telefonul.

Victoria Ștefan - Pitești

Într-adevăr, Bunul Dumnezeu mi-a dat mereu putere. Am încredere că-mi va da și în continuare. Mulțumesc!

Matfeev Roxana - Botoșani

Îmi pare rău că mereu sunt cititori care nu primesc revista. Eu am trimis-o mereu, lunar, tuturor. Înainte de a fi legate pe județe, revistele sunt numărate. Cu toată plăcerea i-am retrimis revista din ultimele două luni.

Mulțumesc pentru cuvintele spuse. Mi-au umplut inima!

Angheliu Marcel - Baia Mare

Sunt plăcut impresionat de rugăciunea zilnică pe care o înălțați pentru mine. Vă mulțumesc!

Puternic impresionat am fost și de cele ce mi-ați scris în finalul scrisorii. Fiți un luptător în continuare și încredeți-vă întotdeauna în Cel care știe ce înseamnă suferința.

Rusu Lămîița - Arad

Mulțumesc mult pentru adrese.

Nica Genoveva - Livezi (Bacău)

Au fost câteva vești frumoase în scrisoarea ta. Cartea „Tragedia Veacurilor" am citit-o de trei ori. Deosebită!

El să ne ajute să ne întâlnim cu toții acolo unde lacrimă nu va mai fi! Salutări calde soțului.

Diaconu Mioara - Săhăteni (Buzău)

Dacă L-ai descoperit pe El ca Prieten și L-ai acceptat ca Domn și Mântuitor, ai descoperit TOTUL. Ai făcut alegerea care nu ți va lua niciodată. Continuă să-L cunoști, să te încrezi în El și să-L asculți întru-totul.

Continuă să te rogi și pentru mine.

Schipor Geta - Falcău (Suceava)

Mda! Din nefericire, ai perfectă dreptate: „*sunt din ce în ce mai puțini cei ce scriu mulțumind sau aducându-și aportul, contribuind* (prin scris n.r.) *la apariția ei*". Cu ajutorul bunului Dumnezeu revista va continua să apară și-n această situație, însă… va fi un pic mai săracă.

Cone Emilia - Giarmata Vii (Timiș)

Bogată scrisoare! Din nefericire, spațiul fiind deja ocupat, gândurile conținute nu le-am putut publica. Doresc însă să le public în numărul viitor.

Gal Viorica - Cluj Napoca

Îmi pare rău că nr. trecut al revistei a ajuns cu întârziere. Poezia, nefiind scrisă de d-voastră, nu am putut să o public.

Stoian Elena - Ploiești

Superbe materiale mi-ați trimis! Vă mulțumesc din suflet, însă, din nefericire, nu se poate publica nimic.

Cât privește celelalte materiale, cele de reclamă a unor produse, așa cum v-am spus, nu se poate. Așa cum nu se poate nici o rubrică de publicitate în revistă. Decât dacă anunțurile ar fi contracost. Altfel, există riscul ca cei câțiva (f. puțini) sponsori, văzând rubrica, să creadă că vin bani mulți din acea rubrică (reclama se plătește enorm în massmedia).

Rădulescu Cătălina - Bărbuleț (Dâmbovița); Teodorovici Magda - Rădăuți; Barbu Sorin; Militaru

>>> continuare în pagina 19

>>> continuare din pagina 18

Ioan - Bărcăneşti (Prahova); Ionescu Angela Maria - Ploieşti; Biletchi Florin - Bucureşti;

Mesajele voastre, chiar scurte fiind, alături de celelalte scrisori şi de convorbirile telefonice, m-au încurajat mult. Mulţumesc tuturor!

Doresc să corespondeze:

Radu Genovu Niculai

*Bună! Sunt **Radu Genovu Niculai**. Vreau să-mi fac o prietenă. Eu am 40 de ani, înalt, ochi albaştri, gr.1, dar merg cu bastonul singur. Pot fi contactat la **tel. 0751-190268** sau **0331-100565**, e-mail **genovuradu@yahoo.com***

June Iosif - Rapoltu Mare (Hunedoara)

Trăiesc într-un foarte mare exil interior şi cu toate că sunt căsătorit, mă aflu foarte singur sufleteşte şi rog pe cititorii revistei, indiferent de vârstă sau sex, care au timp liber, să comunice cu mine pe teme biblice şi pe teme de cultură generală să o facă căci eu sunt dispus să stau de vorbă cu oricine în mod civilizat şi decent.

*Telefoanele unde pot fi găsit: **0254-264003** şi **0741-438363**.*

Militaru Ioan - Bărcăneşti (Prahova)

*Dacă se poate să-mi publicaţi şi mie în revistă adresa mea de email şi numărul de telefon pentru a putea coresponda cu alte persoane din ţară care doresc. Adresa mea: **Militaru Ioan, loc. Bărcăneşti, nr. 52, jud. Prahova, cod 107055**, email: **militaruioan@gmail.com** mobil: **0732-866048***

Ioniţă I. Cosmin Dan - Băleni Români

*Mă numesc Ioniţă I. Cosmin şi doresc căsătorie cu o fată foarte sinceră, chiar săracă. Nu răspund la bipuri şi sms. Pot fi contactat la nr. **0746-335844** sau **0727-407944***

Gruiţa Darinca Milita - Timişoara

*Mă numesc Gruiţa Darinca Milita, aş dori să corespoindez, să-mi fac prieteni şi prietene. ID-ul meu de messenger **sw3eet_blonda2008***

...::: Anunţuri de la cititori :::... ...::: Anunţuri de la cititori :::... ...::: Anunţuri de la cititori :::...

June Iosif - Rapoltu Mare (Hunedoara)

*Mă numesc **June Iosif** şi locuiesc în **com. Rapoltu Mare, nr. 110, jud. Hunedoara, cod 337365***

Am 64 de ani şi din copilărie sufăr de o boală incurabilă şi nu pot umbla decât ajutat de 2 cârje sau de un scaun cu rotile. Mai sufăr şi de alte boli: inimă, cataractă la ambii ochi,etc.

Singurul venit pe care îl am este o pensie de urmaş după tata de 96 lei / lună şi un ajutor de persoană cu handicap de 250 lei / lună. Aceşti bani nu îmi ajung pentru medicamente şi mâncare. Trăiesc mai mult din mila vecinilor.

Rog pe oamenii credincioşi să mă ajute şi pe mine lunar măcar cu 20 lei.

Amariei Maria - Buhuşi

Am nevoie urgent de o asistentă personală cu vârsta de maxim 35-40 ani, să stea cu mine permanent. Plătesc salariu minim pe economie.

*Fix **0234-261348**, mobil **0749-116355***

Corciu Ilie - Tg. Frumos

Am un cărucior electric în stare de funcţionare şi vreau să-l vând la un preţ convenabil.

*Adresa mea este **Corciu Ilie, str. Jora, nr. 5, loc. Tg. Frumos, jud. Iaşi, tel. 0729-140278***

Asociaţia "HandHope"
Burcea Aurel, str. Bălţăreţu nr. 565,
loc. Peretu, jud. Teleorman, cod 147240,
Tel. 0247-327122; 0765-365533
e-mail: aurelsda@yahoo.com
C.I.F. 14877902
Cod IBAN: RO25RNCB4400000079080001
B.C.R. Alexandria

SPONSOR: S.C. RELIAN S.A., distribuitor utilaje agricole, sisteme de irigat prin picurare, etc.
CONTACT: Şos. Alexandriei, nr.220, sector 5, Bucureşti tel. 021-4205914; 0742-358431

SPONSOR: S.C. G&G TOTAL COM. SRL
Importator îmbrăcăminte şi încălţăminte copii Thailanda. Tel/Fax: 021-316.08.51

SPONSOR: A.S.I. ROMANIA
CONTACT: Str. Mureşului, nr. 1, loc. Nazna, jud. Mureş, cod 547526 tel. 0265-320548; www.asiromania.ro

SPONSOR: SC CONCELEX SRL Construcţii Civile, Industriale, Energetice şi servicii auxiliare (confecţii metalice, mobilier din pal, instalaţii climatizare, etc.)
CONTACT: Şos. Aeroportului, nr. 120-130, sector 1, Bucureşti tel. 021-6672275; www.concelex.ro

Tipărit la: Tipografia A.F. Gîgîlice Petre - telefon 0247-313041